

ת"פ 40544/08/22 - מדינת ישראל ע"י, מטעם רשות המיסים נגד א.מ.א.י.טי. אייטרוניקס בע"מ, משה אפרימוב ע"י

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 40544-08-22 מדינת ישראל נ' א.מ.א.י.טי.

אייטרוניקס בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד גב' תמר הלברטל
מטעם רשות המיסים

נגד

הנאשמים

1. א.מ.א.י.טי. אייטרוניקס בע"מ
2. משה אפרימוב ע"י ב"כ עוה"ד אלי סרור ועו"ד
גב' ורד בן שטרית

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות הבאות, שבשני האישומים בכתב האישום:

עבירה אחת של מסירת תרשומת כוזבת בדוח שעל פי הפקודה - עבירה לפי סעיף 220 (2) לפקודת מס הכנסה; שתי עבירות של הכנת וקיום פנקסי חשבונות כוזבים - עבירה לפי סעיף 220 (4) לפקודת מס הכנסה; שתי עבירות של שימוש במרמה, עורמה או תחבולה - עבירה לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה.

לפי עובדות האישום הראשון - הנאשמת 1 הינה חברה פרטית הרשומה בישראל, אשר עוסקת בהתקנת מערכות אבטחה, מצלמות ואזעקות, והנאשם 2 היה מנהלה הפעיל בשנים 2017 - 2018.

בשנת 2017 רכשו הנאשמים מאדם המכונה "ג'ינג'י" שזהותו אינה ידועה למאשימה, 5 חשבוניות כוזבות, לפיהן רכשו הנאשמים, לכאורה, סחורה מאת מספר עוסקים, כמפורט בנספח א' לכתב האישום, בעוד שבמציאות, לא בוצעה כל עסקה כנטען בחשבוניות.

סך החשבוניות הכוזבות שרכשו הנאשמים בשנת 2017 אינו פוחת מ-260,091 ₪, כמפורט בנספח א', המהווה חלק בלתי נפרד מכתב האישום. כנגד החשבוניות הכוזבות שילמו הנאשמים לאותו ג'ינג'י, עמלה במזומן, בסכום של כ-8% - 10% מגובה החשבוניות.

לצורך הסוואת רכישת החשבוניות הכוזבות, ולשם התאמתן לספרי החשבונות של הנאשמת 1, ערך הנאשם 1 שיקים של הנאשמת 1, בסכומים מקבילים לסכומי החשבוניות הכוזבות, ועל גבי השיקים, רשם הנאשם כמוטבים, את שמו, או שמותיהם של בני משפחתו, אך בנספחי השיקים, אותם העביר הנאשם להנהלת החשבונות של הנאשמת 1, רשם הנאשם את שמות העוסקים המופיעים בחשבוניות הכוזבות שרכש, וזאת על מנת שבהנהלת החשבונות של הנאשמת 1, תהיה התאמה בין השיקים לבין הדיווח של החשבוניות הכוזבות.

עמוד 1

הנאשם הפקיד את השיקים הנ"ל, בחשבונות הבנק הפרטיים שלו, של אשתו, של אחיו ושל גיסתו. לאחר מכן, העביר את הכספים שהופקדו בחשבונות בני משפחתו אל החשבון שלו, ועשה שימוש בכסף לצרכיו הפרטיים.

על אף שבפועל לא קיבלו הנאשמים סחורה כמתואר בחשבוניות, הנאשמים כללו את החשבוניות הכוזבות, המפורטות בנספח א' לכתב האישום, כהוצאה בפנקסי החשבונות של נאשמת 1.

במעשיהם הגדילו הנאשמים את הוצאות הנאשמת 1 במרמה, במטרה להקטין את הכנסתה החייבת במס, במזיד ובכוונה להתחמק ממס; הם ניהלו פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים, והשתמשו בכל מרמה, ערמה ותחבולה במזיד, בכוונה להתחמק ממס.

בדוח השנתי שהגישו הנאשמים לפקיד שומה על הכנסותיה של הנאשמת 1 בשנת המס 2017, שנערך על פי הוראת סעיף 131 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961, דיווחו הנאשמים במרמה על הסכומים הנקובים בחשבוניות הכוזבות המפורטות בנספח א' כהוצאה.

בכתב האישום צוין כעובדה, בה הודו הנאשמים, כי בעשותם כן, מסרו הנאשמים תרשומת כוזבת בדוח שעל פי הפקודה, באשר לסכום ההוצאות של הנאשמת 1, במזיד ובכוונה להתחמק ממס; וכי המעשים המתוארים באישום זה, נעשו באופן שיטתי ובתחכום, מתוך כוונה להפיק רווח כלכלי, והסבו נזק לקופת המדינה.

לפי עובדות האישום השני - בשנת 2018 רכשו הנאשמים ממוכר החשבוניות, 13 חשבוניות כוזבות לפיהן רכשו הנאשמים סחורה מאת מספר עוסקים כמפורט בנספח ב' לכתב האישום, בעוד שבפועל לא בוצעה כל עסקה כמתואר בחשבוניות.

סך החשבוניות הכוזבות שרכשו הנאשמים משנת 2018 אינו פחות מ-1,038,025 ₪ כמפורט בנספח ב', המהווה חלק בלתי נפרד מכתב האישום. כנגד החשבוניות הכוזבות שילמו הנאשמים למוכר החשבוניות, עמלת מזומן בסכום של כ-8% - 10% מגובה החשבוניות.

גם כאן, לצורך הסוואת רכישת החשבוניות הכוזבות ולשם התאמה מלאה בספרי החשבונות של הנאשמת 1, ערך הנאשם שיקים של הנאשמת 1, בסכומים מקבילים לסכומי החשבוניות הכוזבות, בדיוק באותו אופן ושיטה, כמתואר באישום הראשון, ולאותה תכלית. על גבי השיקים עצמם רשם הנאשם כמוטבים את שמו או שמותיהם של בני משפחתו, אולם בספחים של השיקים, אותם העביר הנאשם להנהלת החשבונות של הנאשמת 1, רשם הנאשם את שמות העוסקים המופיעים בחשבוניות הכוזבות שרכש, וזאת על מנת שבהנהלת החשבונות של הנאשמת 1 תהיה התאמה בין השיקים לבין הדיווח של החשבוניות הכוזבות.

הנאשם הפקיד את השיקים בחשבונות הבנק הפרטיים שלו, של אשתו, של אחיו ושל גיסתו. לאחר מכן העביר את הכספים שהופקדו בחשבוניות בני משפחתו אל החשבון שלו, ועשה שימוש בכסף לצרכיו הפרטיים.

על אף שבפועל לא קיבלו הנאשמים סחורה כמתואר בחשבוניות, הנאשמים כללו את החשבוניות הכוזבות, המפורטות בנספח ב', לכתב האישום, בהוצאה בפנקסי החשבונות של נאשמת 1.

במעשיהם הגדילו הנאשמים את הוצאות הנאשמת 1 במרמה, במטרה להקטין את הכנסתה החייבת במס, במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

בכתב האישום צוין כעובדה, בה הודו הנאשמים, כי בעשותם כן, מסרו הנאשמים תרשומת כוזבת בדוח שעל פי הפקודה, באשר לסכום ההוצאות של הנאשמת 1, במזיד ובכוונה להתחמק ממס; וכי המעשים המתוארים באישום זה, נעשו באופן שיטתי ובתחכום, מתוך כוונה להפיק רווח כלכלי, והסבו נזק לקופת המדינה.

הסדר טיעון:

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי המאשימה תטען למתחם של 8 עד 16 חודשי מאסר בפועל, ותבקש להטיל על הנאשם 2 תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא מתאים לביצוע עבודות שירות, ואילו הסניגור יטען חופשי. בנוסף, ובכל הנוגע לענישה הנלווית, הוסכם בין באי כח הצדדים, כי רכיבים אלה יכללו מאסר מותנה, קנס והתחייבות, אשר לגביהם יטענו הצדדים באופן חופשי.

לפי ההלכה הפסוקה, הסדר טיעון בין המדינה לנאשם אינו מחייב את בית המשפט, וכפי שבית המשפט הסביר לנאשם עובר להודייתו, ההסדר אינו מחייב את בית המשפט, הרשאי לגזור עליו עונש לפי שיקול דעתו.

עוד אציין, כי גם כאשר הסדר טיעון כולל טווח ענישה, בית המשפט מחויב לבחון את ההסדר בראי תיקון מס' 113 לחוק העונשין, והשיקולים העונשיים הקבועים בו, כדי לעמוד על סבירות ההסדר ומידת העונש הראויה לנאשם בנסיבות העניין (ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2013); ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל (2014)).

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.

ב"כ הנאשמים הגיש כראיה לעונש את הסכם השומה שנערך עם הנאשם (נ/1).

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת המעשים, על כך שמדובר בעבירות המבוצעות במרמה מתוך כוונה להתחמק ממס והדבר משול לשליחת יד בקופה הציבורית, תוך שיבוש פעילותו התקינה של מנגנון גביית המס ופגיעה עקיפה בציבור, תוך שהיא מפנה להלכה הפסוקה בעניין זה.

עם זאת, הבהירה ב"כ המאשימה, כי משהסיר הנאשם את המחדלים, ושילם את המס, יש לקבוע מתחם מתון יותר של 8-16 חודשי מאסר, ולבקש מבית המשפט למקם את העונש קרוב לתחתיתו, תוך שהיא מדגישה, שאין בהסדר הטעון זה, כדי ללמד על המתחם ההולם עבירות כאלה במקרים דומים.

ב"כ הנאשמים חלק מכל וכל על מתחם העונש ההולם המוצע ע"י המדינה, ועל מיקום העונש במתחם. הסניגור הפנה לאסופה נרחבת של פסיקה שהוא קיבץ והגיש לבית המשפט, כאשר לטענתו, העונשים במקרים חמורים הרבה יותר, מתונים וקלים, והסתיימו לכל היותר בעבודות שירות של כ-6 חודשים; אשר לקנס, טען כי הקנס הוא נגזרת של המחדל, לאמור, סכום המס המתחייב והמחדל בעניינו הוסדר, תוך שהוא מפנה להסכם השומה (נ/1).

עוד התייחס הסניגור, לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להודאה המיידית, ללקיחת אחריות, וטען שבנסיבותיו המיוחדות של הנאשם יש להסתפק בענישה מקלה וקנס מתון.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם טען כי מדובר בעניין חד פעמי, ואם היה מועד, היה מועד לאורך כל 20 שנות פעילותו. עוד טען, כי הוא מחזיק מעל 30 משפחות בעסק, יש לו המון קבלני משנה. אם בית המשפט יותיר את ההרשעה, הוא יאלץ לסגור את החברה, כי הוא עובד עם המדינה. כמו כן, ציין כי הסיר את המחדלים ושילם את המס, והוא מוכן לבצע של"צ.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

פסיקת בית המשפט העליון חזרה והדגישה פעמים רבות את החומרה היתרה שיש בעבירות מס, את פגיעתן הישירה בקופה הציבורית, בשוויון בנטל נשיאת המס, וכפי שנאמר מפורשות על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה, ובמגוון היבטים חברתיים, הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם הקושי בחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי, במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא, כי העונש ההולם בעבירות אלה, הוא מאסר בפועל...".

מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

בחינת מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מלמדת כי ככלל, בסוג זה של עבירות, הנושאים מאפייני מירמה, המגמה היא לגזור עונשי מאסר ממשיים, לריצוי מאחורי סורג ובריוח.

רע"פ 5052/21 בן שלמה נ' מדינת ישראל (2021) - הנאשם הורשע ב-26 עבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות, 3 עבירות של שימוש במרמה, עורמה או תחבולה, במטרה להתחמק מתשלום מס. בית משפט השלום גזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪, לאחר שקבע מתחם שנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בקשת רשות ערעור אף היא נדחתה, תוך שבית המשפט העליון (כב' השופט יוסף אלרון) קובע: "נקבע זה מכבר כי חומרתן הרבה של עבירות המס, הנובעת בין היתר מפגיעתן הקשה בקופה הציבורית והקושי הרב שבחשיפתן, מחייבת מדיניות ענישה מחמירה, הכוללת עונשי מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריוח, שיהיה בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים...המבקש הורשע בהתחמקות מתשלום מס, שנעשה תוך שימוש בעשרות חשבוניות פיקטיביות, באופן שיטתי, למעלה משנתיים - משך, איני סבור, כי העונש שהושת עליו, המצוי בתחתית מתחם הענישה שנקבע, מחמיר עמו כלל ועיקר..."

(שם, בפסקאות 9 ו-10 לפסק הדין).

רע"פ 3761/20 **עוקב נ' מדינת ישראל** (2020) - הנאשם הורשע ב-92 עבירות של חשבוניות פיקטיביות, כך שהוא והחברה שבבעלותו ניכו מס תשומות בסכום כולל של כ-4 מיליון ₪ באמצעותו. הוא נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 250,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית את הקנס ל-50,000 ₪. ערעורו על כך נדחה.

רע"פ 2485/20 **סייד נ' מדינת ישראל** (2020) - הנאשם הורשע ב-77 עבירות של חשבוניות פיקטיביות, בנסיבות מחמירות, בכך שניכה תשומות שלא כדין, באמצעות חשבוניות פיקטיביות, בהיקף של כ-1,800,000 ₪ במשך שנתיים. בית משפט שלום גזר עליו בין היתר 13 חודשי מאסר בפועל. בערעורו של הנאשם על העונש, העמיד בית המשפט המחוזי את עונשו על 12 חודשי מאסר בפועל, וקבע שהעונש שנגזר עליו אינו חורג באופן קיצוני, ועוד קבע שלא היה מקום להציב את עונשו של הנאשם מעל הרף התחתון שנקבע במתחם שקבע בית משפט השלום, מבלי שניתנה לכך הנמקה, ומשום שהמחדלים הוסרו במלואם.

רע"פ 1238/19 **אחדות נ' מדינת ישראל** (2019) - הנאשם הורשע בהוצאת חשבוניות פיקטיביות וזיוף פנקס חשבוניות בהיקף מס תשומות בסך של 317,000 ₪, הנאשם הסיר את מחדליו באופן חלקי, נגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

רע"פ 555/19 **ברשת נ' מדינת ישראל** (2019) - הנאשם הורשע בשימוש בחשבוניות פיקטיביות בהיקף מס של כ-1,400,000 ₪, כאשר רק בחלק מהמקרים השתמש בחשבוניות פיקטיביות. בנוסף, הורשע בהגשת דוח ללא תשלום מע"מ, ואי הגשת דוח למס הכנסה. הנאשם הסיר את מחדליו באופן חלקי, כך שנותר לו לשלם 2 וחצי מיליון ₪. בית משפט שלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בערעור שהגישה המדינה, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמידו על 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

רע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע ב-55 עבירות של חשבוניות פיקטיביות בהיקף מס של כ-1,400,000 ₪. הנאשם הסיר את מחדליו. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמידו על 12 חודשים, וקבע שמתחם העונש ההולם נע בין שנה ל-3 שנות מאסר לצד עונשים נלווים. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה, תוך שנקבע כי העונש אינו חמור כלל ועיקר.

רע"פ 8100/18 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע ב-17 עבירות של חשבוניות פיקטיביות ובעבירות מס נוספות, כאשר סכום המס הכולל עמד על כ-470,000 ₪. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי, הופחת עונשו והועמד על 14 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5938/18 **אסרף נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע בעבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות בהיקף מס של כ-350,000 ₪ ובעבירות נוספות. הנאשם לא הסיר את מחדליו. בית משפט השלום קבע כי המתחם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 40,000 ₪.

רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע ב-15 עבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות, בהיקף מס בסך של כ-418,000 ₪, הנאשם לא הסיר את מחדליו. בית משפט השלום קבע מתחם בין 9 ל-15 חודשי

מאסר לצד עונשים נלווים. הוא נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 40,000 ₪.

רע"פ 1929/18 **אריאלי נ' מדינת ישראל** (2018) - הנאשם הורשע ב-115 עבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות ובעבירות מס נוספות, בהיקף מס של כ-280,000 ₪. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, ועונשו הוחמר והועמד על 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, תוך שבית המשפט המחוזי קובע שהמתחם הראוי הוא 9 - 18 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 372/17 **חורי נ' מדינת ישראל** (2017) - הנאשם הורשע בכך שעשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות, בהיקף מס בסך כולל של כ-1,270,000 ₪, ובכך שהשמיט מדיווחיו הכנסות בסך של 200,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שנקבע שהמתחם ראוי והולם את נסיבות העבירה. גם בקשת רשות ערעור של הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה, תוך שבית המשפט העליון קובע שהוא תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, כי אין מקום להתערב בגזר הדין, הן ביחס לקביעת המתחם והן בהצבת העונש בתוך המתחם, וכי העונש ראוי ומאוזן.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

נסיבות ביצוע העבירות חמורות, מלמדות על תעוזה, תכנון, זדון, תחכום ושיטתיות, תוך שעם ההצלחה גדל "תאבוננו" של הנאשם.

לפי נסיבות ביצוע העבירה, כפי שהן מפורטות בכתב האישום שבהן הודה הנאשם, בשנת 2017, הגישו הנאשמים לשלטונות המס, חמש חשבוניות כוזבות בסכום של - 260,091 ₪; ובשנת 2018 13 חשבוניות כוזבות בסכום של - 1,038,025 ₪.

מסתמא, כי בשנת 2017, רכש כאמור הנאשם, חמש חשבוניות פיקטיביות, ומשראה שדרכו צלחה לו, בשנת 2018, הגדיל את פעילותו המירמיתית, ורכש בשנה זו, 13 חשבוניות פיקטיביות, בסכום גבוה בהרבה (שכן בשנת 2017 מדובר על כ-260,000 ₪ 5 חשבוניות ובשנת 2018, מדובר על סכום של מעל מיליון ₪, ו-13 חשבוניות).

הנאשמים כללו את החשבוניות הכוזבות בספרי החשבוניות, ודיווחו עליהן כהוצאה, על אף שלא רכשו את הסחורה כפי שנרשם בחשבוניות.

סך הכל מדובר על 18 חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של - 1,298,116 ₪.

עוד צוין כי בשנת 2017, הוגש דוח שכלל את החשבוניות הכוזבות הללו, כמשקפות הוצאות שאין בהן אמת ועל כן, בשנה זו הואשמו הנאשמים בעבירה של מסירת תרשומת כוזבת, לפי סעיף 222 לפקודה;

בשנת 2018, ומאחר והמועד להגשת הדוח השנתי היה כבר לאחר המועד בו נחקר הנאשם, והודה ברכישת חשבוניות פיקטיביות, הוא לא יכל היה להגיש דוח שבו כלולות החשבוניות הכוזבות, ומסיבה זו בלבד בשנת 2018, החשבוניות הכוזבות כבר נכללו בספרי החשבונות, אבל לא נכללו בדוח השנתי שהוגש לאחר החקירה.

חומרה נוספת הנובעת ממעשי הנאשם נוגעת לאופן המתחכם בו הסווא את מעלליו. לצורך הסוואת רכישת החשבוניות

הפיקטיביות, ערך הנאשם המחאות בסכומים שתואמים בסכומים הרשומים על גבי החשבוניות הפיקטיביות, כאשר בשיקים נרשמים, כמוטבים, הוא ובני משפחתו. אבל על הספחים הוא רשם כמוטבים, את שמות העוסקים שמופיעים על גבי החשבוניות הפיקטיביות.

את המסמכים האלו, העביר להנהלת החשבונות, ויצר לעצמו רווח כפול: מצד אחד, הוא יצר התאמה בהנהלת החשבונות של החברה, ומצד שני, השיקים נמשכו לטובת הנאשם ובני משפחתו, אשר נהנו מהכספים "פטורי המס", וכביכול שיקפו הוצאה ברת ניכוי.

נסיבה נוספת לחומרה, היא העובדה שהנאשם משך כספים מהחברה לחשבונות הפרטיים שלו מבלי לשלם על זה מס, לא כדיבדנד ולא כמשכורת.

כך שמדובר בנאשם שפעל במרמה, בתחכום, במשך כשנתיים, מתוך כוונה להונות את שלטונות המס ולהפיק רווח כלכלי (ראו גם סעיפים 13 ו-24 לכתב האישום שבו הודה הנאשם).

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בקביעת המתחם, נלקחו בחשבון, הערכים המוגנים שנפגעו, עוצמת הפגיעה, טיב העבירות בהן הורשע הנאשם, בהן שתי עבירות לפי סעיף 220 (5) לפקודה, שהן מהחמורות שבפקודה, מדיניות הענישה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירות, המעידות על תכנון, זדון, שיטתיות, מצד הנאשם, על פני פרק זמן ממושך, והיקף של כ-1,300,000 ₪.

על יסוד כל אלה, מתחם העונש ההולם, חייב להיות גבוה, ולשקף ענישה של מאסר ממשי ברוב רובם של המקרים, על מנת לתת ביטוי ממשי, לנסיבות לחומרה המאפיינות את מידת האשם הגבוהה הגלומה באירוע הנדון. רק במקרים מיוחדים, בהם יש נסיבות משמעותיות לקולה, ניתן יהיה להסתפק בענישה מקלה בחלק התחתון של המתחם, הכוללת ריצוי המאסר בעבודות שירות, אך גם זאת, ברף הגבוה של עבודות השירות.

לפיכך, מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין, הוא 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, בהם מאסר מרתיע וקנס הולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם יליד 1985, בן 37, נשוי ואב לשלושה, נעדר עבר פלילי, מתגורר יחד עם משפחתו בעכו.

מטיעוני ההגנה לעונש, עולות נסיבות חיים מורכבות של הנאשם. הגם שאין להתעלם מנסיבות חיים של כל אדם העומד לדין, ולעולם לשוות אותן לנגד עיני בית המשפט, שעה שהוא גוזר לו עונש, האירועים המתוארים, הם לפני שנים רבות, ובגיל רך מאוד (סעיפים 7 ו-8 לטיעוני הסניגור לעונש (סה1)); ולפי הנחיות הפסיקה, נסיבותיו האישיות של הנאשם נסוגות מפני האינטרס הציבורי, ראה עניין יצחקי לעיל, ואפנה לדברים מפורשים שנקבעו ברע"פ 1717/14 לזרוביץ' נגד מדינת ישראל (2014) שם הודגש, כי "...יש ליתן משקל מכריע, לאינטרס הציבורי, ובכלל זה, לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף אותו, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם".

על כן, עם כל ההבנה והאמפתיה שבוודאי יש להפגין כלפי הנסיבות האישיות להן טוען הסניגור, השיקול המרכזי המדריך

את בית המשפט, בגזירת עונשו של מי שחטא בעבירות מהסוג הזה, הוא האינטרס הציבורי שנפגע ובכלל זה שיקולי הרתעת היחיד והרבים.

בהקשר אחרון זה, הנסיבה המשמעותית ביותר לקולה, היא העובדה שהנאשם הסיר את המחדל, כלומר, תיקן את כל הנזק שנגרם לקופה הציבורית, ומדובר כאמור בהיקף נזק לא מבוטל, כמפורט בנסיבות ביצוע העבירה (ראו הסכם השומה נ/1; דברי התובעת עובר להכרעת הדין בדבר הסרת המחדל, בפרוט' עמ' 3 שורה 16).

יחד עם זאת, לפי הפסיקה, הסרת המחדל אינה מבטלת את חומרת המעשה והשלכותיו. אין גם להלום מציאות, בה הנאשם, וכל נישום פוטנציאלי אחר, יעשה חישובי עלות-תועלת, לאמור, יחטא בעבירה כזאת, יעמוד לדין וישיב את הגזלה, ועונשו יומתק, כאילו היה כלא היה, ויסבור כי הפשע משתלם. שהרי הסרת המחדל משמעותה, הלכה למעשה, תשלום המס שהתחייב מלכתחילה, אילולא מעשה העבירה.

עוד יש לקחת בחשבון לקולה, את העובדה שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום בהזדמנות הראשונה, וחסך מזמנו של בית המשפט.

העונש המתאים (סעיף 40(2) לחוק העונשין):

בהינתן הערכים המוגנים שנפגעו בתוצאה ממעשי הנאשם, רמת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, נסיבות ביצוע העבירה הכוללות מאפייני רמיה מובהקים, תכנון, שיטתיות וזדון, היקף החשבוניות הפיקטיביות, סכום מס התשומות הכוזב, שנוכה באמצעותן, ומכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נמצא, כי העונש הראוי במקרה כזה, הוא עונש מאסר בפועל בסמוך למחצית המתחם שנקבע.

יחד עם זאת, לפי הוראות סעיף 40(2) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולים נוספים לקביעת העונש בתוך המתחם, מעבר לאלה הנקובים בהוראת סעיף 40(2) לחוק העונשין, כדי לקבוע היכן ימוקם העונש.

בנדוננו, נוכח העדר עבר פלילי, הודאה מיידית, והסרת המחדל, ולאור הסדר הטיעון אשר לפי דברי הפרקליטה "הוא בהחלט סביר" (עמ' 3 שורה 17), ימוקם העונש לקראת תחתית המתחם שנקבע, וכהתחשבות נוספת בנאשם ובנסיבותיו, הוא ירוצה בעבודות שירות חלף מאסר ממשי.

לצד עונש זה, יש להטיל על הנאשם קנס הולם, התחייבות, ומאסר מותנה מרתיע, אשר ישקפו תמהיל ענישתי ראוי לעבירות אותן ביצע הנאשם בנסיבותיהן.

אשר לקנס, מדובר בעבירות כלכליות, ולכן מחד, על הקנס להלום את נסיבותיהן, ולשקף חוסר כדאיות בביצוע עבירות דומות, וכן להתחשב בשיקולי הרתעת היחיד והרבים, ומאידך, על הקנס להלום את הוראות סעיף 40(2) לחוק העונשין. אין להטיל קנס שברור בעת הטלתו, כי הנאשם יתקשה לעמוד בו, ומשמעות הדבר היא, כי הוא ירצה חלף הקנס מאסר נוסף, אליו לא כיוון בית המשפט.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשמת 1 -

קנס בסך 10,000 ₪.

הנאשם 2 -

8 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בעבודות שירות במרכז קהילתי, בית העם עכו, בכתובת אברהם בן-שושן 72, עכו.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 1/3/23 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות השירות, שלוחת צפון, סמוך לבית סוהר מגידו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

קנס בסך - 20,000 ₪ או 200 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים, פיגור יעמיד את הקנס לפרעון מיידי ויפעיל את צו המאסר.

התחייבות כספית 50,000 ₪ להימנע בשלוש שנים הבאות מביצוע העבירות בהן הורשע.

המזכירות תעביר העתק גז"ד לממונה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ג, 05 פברואר 2023, במעמד הצדדים.

